'पयस्वतीं' यागद्वारेण वृष्टिहेतुं, 'देवानां', 'धेनुं' धेनुवत्-प्रीणयित्रीं, 'सुदुघां' सुष्ठु कामानां दोग्ध्रीं, 'अनपस्फुरन्तीं' प्रातिकूल्यमप्रतिपद्यमानां, । ईदृश्यां वेद्याम् 'इन्द्रः', अस्मदीयं 'सोमं', पिबतु, तेन चास्माकं 'क्षेमः', अस्तु ॥

(१४) अथ वेदिकर्तॄन् प्रति प्रैषमन्त्रमाह । "इमां नराः कृणुत वेदिमेत्य । वसुमतीꣳ रुद्रवतीमादित्यवतीम् ॥ १३ ॥ वर्ष्मन् दिवः । नाभा पृथिव्याः । यथायं यजमानो नरिष्येत् । देवस्य सवितुः सवे" इति । हे 'नराः' वेदिकर्त्तारः पुरुषाः, 'सवितुः' प्रेरकस्य, 'देवस्य', 'सवे' अनुज्ञायां सत्यां, 'अयं' यजमानः, 'यथा', 'नरिष्येत्' न विनश्येत्, तथा 'पृथिव्या नाभौ' उपरिदिवः, स्वर्गस्य हेतौ 'वर्ष्मन्' उच्छ्रिते प्रदेशे, यूयमागत्य 'इमां' 'वेदिं', 'कृणुत' । कीदृशीं, 'वस्वादिमतीं', तेषां प्रियामित्यर्थः ॥

(१५) अथ तस्या वेदेरभिमन्त्रणे मन्त्रमाह । "चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः । घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये । तस्याꣳ सुपर्णा वधि यौ निविष्टौ । तयोर्देवानामधि भागधेयम्" इति । चत्वारि शिखण्डस्थानीयानि कोणानि यस्यासौ 'चतुःशिखण्डा', 'युवतिः' यौवनोपेता योषेव, देवानां प्रीतिहेतुः अतएव 'सुपेशाः' शोभनरूपोपेता, 'घृतप्रतीका' घृतं प्रतीकप्रथममामाद्यते यस्यां सा घृतप्रतीका, तादृशी वेदिरियं 'भुवनस्य मध्ये', वर्तते 'तस्यां' वेद्याम्, 'अधि' उपरि, 'सुपर्णौ' पक्षिसदृशौ यावग्निवायू वर्त्तेते, तत्राग्निर्देवेभ्यो हवींषि वहति, वायुस्तु फल-